

Yöntem: Kasım 2010 - Nisan 2011 tarihleri arasında perinatoloji servismizde yapılan 311 amniyosentez olgusunun amniyosentez endikasyonları, kültür başarıları, karyotip sonuçları ile tarama ultrasonları ve gebelik prognozları retrospektif olarak değerlendirildi. Verilerin istatistiksel analizi PASW (Predictive Analytics Software) paket programı ile yapıldı.

Bulgular: Amniyosentez işleminin yapıldığı olgularda ortalama yaş ve gebelik haftası sırasıyla 32.72 ± 7.49 ve 17.98 ± 6.56 olarak bulundu. Ortalama gebelik sayısı 2.46 ± 1.45 , ortalama doğum sayısı 1.32 ± 1.21 , ortalama doğum haftası 38.24 ± 1.32 ve ortalama bebek ağırlığı ise 3131 ± 113 gr olarak tespit edildi.

Kromozom anomalisi oranı %5.8 olarak bulundu. Fetal kayıp oranı 3 olgu ile %0.9 olarak saptandı. En sık amniyosentez endikasyonu üçlü testte risk artışı olarak tespit edildi (%29.9). 311 olgudan ikisi dışında hücre kültürü başarılı oldu (%99.3).

Sonuç: Bu çalışmada kromozom anomalisi oranı %5.8 olarak bulunmuştur. Çalışmamızda üçlü testte artmış risk, en sık amniyosentez endikasyonu olarak tespit edilmiştir.

Anahtar sözcükler: Amniyosentez, prenatal tanı, karyotip

PB-061

İkiz eşinde kistik adenomatoid malformasyon

Muhittin Eftal Avcı, Atalay Ekin, Cenk Gezer, Şinasi Çiftçi, Cüneyt Eftal Taner, Mehmet Özeren

İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İzmir

Amaç: Konjenital kistik adenomatoid malformasyon (KKAM), görüntüleme çalışmalarında anormal hava, hava/sıvı dolu kistler ve ya tamamen sıvı/solid görünümlü kistler şeklinde izlenebilen, akciğerlerin konjenital malformasyonudur. Sıklığı 1/11.000-35.000 olup; olguların %80-95'i unilaterale ve akciğerin tek bir lobunu ilgilendirir.

Olgu: 26 yaşında gravida 1 olan hasta gebeliğinin 29.haftasında ikiz eşinde hidrops fetalis ön tanısı ile merkezimize refer edildi. Yapılan ultrasonografisinde Fetus1'de BPD: 73 mm, HC: 266 mm, FL:52 mm ve AC: 310 mm (>99.persentil, Z skoru: 3.2) ölçüldü ve fetüsü tümüyle saran anazarka tarzı ödem ile uyumlu cilt altı doku kalınlaşması, batın içerisinde bol miktarda asit, plevral ve perikardiyal efüzyon ile uyumlu görünüm mevcuttu. Sağ hemitoraksta $35 \times 40 \times 38$ mm boyutlarında kistik ve solid komponentler gösteren mikst tip-te kitle izlendi. Fetus2 BPD: 74 mm, HC: 268 mm, FL: 53 mm ve AC: 259 mm (65. persentil, Z skoru: 0.4) ve anomali izlenmedi. MRI incelemesi, hidrops fetalis; ciltte anasarka toraksta plevral efüzyon, batın içerisinde asit varlığı ve sağ hemitoraksta yaklaşık 34×31 mm çaplı makrokistlerin ve beraberinde solid yapısında izlendiği KKAM tip 1 bulgularını destekler nitelikteydi. Hastanın 2 hafta sonra yapılan

USG'sinde Fetus 1'deki hidrops bulguları ilerlemiş umbilikal a doppler incelemesinde yer yer yer diastolik akım kesilmele-ri mevcuttu. 32. Gestasyonel haftada suyu gelen hastanın fetus 1'de fetal kardiyak aktivite negatif olduğu halde sezaryene alındı ve Fetus 1; 2170 g ex ve Fetus 2; 1750 gram APGAR skoru 8 olarak doğurtuldu.

Sonuç: Gebelik döneminde KAM olgularında nadiren lezyonlarda gerileme görülebilir. Hidrops fetalis, assit, polihid-roamniyos ve mediastinal kayma varlığında prognoz kötüdür. Prognozu etkileyen en önemli durum ise hidropsun olup olmamasıdır. Tanı sırasında hidrops yoksa prognoz genellikle iyidir. Ancak tedavi edilmeyen veya edilemeyen hidrops görülürse fetusun ölümü kaçınılmazdır.

Anahtar sözcükler: Kistik adenomatoid malformasyon

PB-062

Preeklampside maternal ve neonatal salusin- α düzeylerinin araştırılması

Mehmet Göksu¹, Aysel Derbent Uysal¹, Süleyman Aydın², Mete Çağlar³, Gül Alkan Bülbül¹, Musa Yılmaz², Bekir Sıtkı İsenlik¹, Özgür Özdemir¹, Selahattin Kumru¹

¹Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Antalya; ²Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı, Elazığ; ³Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Düzce

Amaç: Preeklampside gebelikte oluşan hipertansiyon, proteinüri, endotelial disfonksiyon, akut aterosiz ve azalmış fetop-lesantal kan akımı ile hipoksinin eşlik ettiği bir hastalıktır. Yeni keşfedilmiş solubl proteinlerden olan salusin- α vazodilatör ve hipotansif etki göstermektedir ve ayrıca aterosklerozisle de ilişkilidir. Mevcut çalışmada akut aterosklerotik süreçte benzeyen ve hipertansiyonla seyreden preeklampside ile salusin- α 'nın olası ilişkilerinin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya Ocak 2012-Ocak 2013 tarihleri arasında Antalya Eğitim Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğine başvuran 87 gebe dahil edildi. 30 tane ağır preeklampatik, 29 tane hafif preeklampatik, 28 tane sağlıklı gebeden doğum öncesi 5cc kan örneği alındı. Postpartum umbilikal kord klemplendikten sonra umbilikal arter ve venden 5cc kan örneği alındı. Serum salusin- α düzeyleri enzyem-link ed immunosorbent assay yöntemi (Bio-Tek Instruments ELx 800 Microplate Reader VT, USA) ile ölçüldü. Kronik hipertansiyon, diyabet, çoğul gebelik, kronik karaciğer ve böbrek hastalığı, trombofil ve fetal anomalisi olan gebeler çalışma dışı bırakıldı.

Bulgular: Üç grup arasında yaş, gravida sayısı, parite sayısı ve abortus sayısı açısından farklılık yoktu. Serum salusin- α düzeyi umbilikal arter, ven ve maternal venöz kanda sırasıyla ağır

preeklampşik grupta (2.8 ± 2.6 , 28.0 ± 1.9 , 30.4 ± 3) iken hafif preeklampşik grupta (19.7 ± 3 , 21.3 ± 6.1 , 23.3 ± 5.2) ve kontrol grubunda (22.2 ± 6.1 , 21.7 ± 6.4 , 24 ± 5.7) idi. Serum salusin- α düzeyi açısından gruplar arasında farklılık saptandı. Ağır preeklampşik grubunda umbilikal arter, ven ve maternal venöz kan serum salusin- α düzeyinin diğer gruplardan yüksek olması istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p=0.000$).

Sonuç: Vazodilatör, hipotansif ve antiaterosklerotik etkileri bilinen salusin- α , preeklampşik anne ve fetüslerin serumlarında yüksek olarak saptanmıştır. Bulgularımız salusinler ile preeklampşik gelişimi arasında etyopatogenez yönünden ilişki varlığına işaret etmektedir.

Anahtar sözcükler: Preeklampşik, hipertansiyon, salusin-alpha, kordon kanı

PB-063

Preeklampside maternal ve neonatal salusin- β düzeylerinin araştırılması

Mehmet Göksu¹, Süleyman Aydın², Aysel Derbent Uysal¹, Mete Çağlar³, Gül Alkan Bülbül¹, Bekir Sıtkı İsenlik¹, Özgür Özdemir¹, Selahattin Kumru¹

¹Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Antalya; ²Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı, Elazığ; ³Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Düzce

Amaç: Preeklampşik ciddi maternal ve perinatal mortalite ve morbiditeye neden olabilen gebelerin %2-8'inde görülen, sistemik veya lokal lipid anormalliyi ile seyreden akut aterosizis görüldüğü multisistemik bir hastalıktır. Aterosklerotik etki ile beraber, vazodilatör ve hipotansif etki gösteren salusin- β 'nin müdahil olduğu mekanizmalar, bu peptidin preeklampşik patogenezinde rol alabileceğini düşündürmektedir. Mevcut çalışma, salusin- β 'nin preeklampşik patogenezindeki olası rolünü araştırmak amacıyla planlandı.

Yöntem: Çalışmaya Ocak 2012-Ocak 2013 tarihleri arasında Antalya Eğitim Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğine başvuran 87 gebe dahil edildi. 30 tane ağır preeklampşik, 29 tane hafif preeklampşik, 28 tane sağlıklı gebeden doğum öncesi 5cc kan örneği alındı. Postpartum kordon klemplendikten hemen sonra umbilikal arter ve venden 5cc kan örneği alındı. Serum salusin- β düzeyleri enzymlinked immunosorbent assay yöntemi (Bio-Tek Instruments ELx 800 Microplate Reader VT, USA) ile ölçüldü. Kronik hipertansiyon, diyabet, çoğul gebelik, kronik karaciğer ve böbrek hastalığı, trombofil ve fetal anomalisi olan gebeler çalışma dışı bırakıldı.

Bulgular: Üç grup arasında yaş, gravida sayısı, parite sayısı ve abortus sayısı açısından istatistiksel farklılık yoktu. Serum sa-

lusin- β düzeyi umbilikal arter, ven ve maternal venöz kanda sırasıyla hafif preeklampşik grupta (1148.5 ± 379.8 ; 1257.5 ± 528.2 ; 1235.2 ± 344.6) iken ağır preeklampşik grupta (472.2 ± 104.2 ; 470.5 ± 114.2 ; 519.4 ± 100.3) ve kontrol grubunda (409.9 ± 97.3 ; 441.4 ± 85.6 ; 384.7 ± 110.3) idi. Serum salusin, düzeyi açısından gruplar arasında farklılık saptandı. Hafif preeklampşik grubunda umbilikal arter, ven ve maternal venöz kan serum salusin- β düzeyi diğer gruplardan istatistiksel anlamlı olarak yüksek bulundu ($p=0.000$).

Sonuç: Salusin- β hafif preeklampşik gebelerde ve fetüslerde artmıştır. Veriler, salusin- β 'nin preeklampşik patogenezinde rol oynayabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar sözcükler: Preeklampşik, hipertansiyon, salusin- β , kordon kanı

PB-064

Termde spontan doğum eylemine giren ve girmeyen kadınlarda toll-like Reseptör 2, 3 ve 4 polimorfizmleri

Tülay Özlü¹, Zeynep Ocak², Serap Aynur Simavlı³, Ahmet Karataş¹

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Bolu; ²Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik Anabilim Dalı, Bolu; ³İzzet Baysal Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü, Bolu

Amaç: Doğum eyleminin başlatılmasında rol oynadığı bilinen Toll-Like Reseptörler (TLR) inflamatuvar olaylarda önemli rol oynarlar. Bu reseptörlerin polimorfizmlerinin erken doğum ve erken membran rüptürü patofizyolojisinde rolleri olabileceği bildirilmiştir. Bu çalışmada termde hamilelerde doğum eyleminin başlamasında gecikme ile TLR 2, 3 ve 4 polimorfizmleri arasındaki ilişkiyi incelemek amaçlandı.

Yöntem: 37. gebelik haftasından sonra doğum yapan preeklampşik, IUGR veya erken doğum öyküsü olmayan kadınlar prospektif olarak değerlendirildi ve polimorfik varyantları araştırmak için kan örnekleri alındı. TLR2 gen Arg753Gln, TLR3 (c.1377C/T), TLR4 Asp299Gly ve Thr399Ile polimorfizmleri polimeraz zincir reaksiyonu (PCR-RFLP) yöntemi kullanılarak genotiplendirildi. 41. haftadan önce kendiliğinden doğum eylemi başlayanlar ile bu haftaya kadar doğum eylemi başlamayan kadınlar demografik özellikleri ve TLR 2, 3 ve 4 polimorfizmleri açısından karşılaştırıldı. Aynı karşılaştırmalar 40. hafta eşik değer alınarak tekrar yapıldı.

Bulgular: 37. gebelik haftasından sonra doğum yapan 79 kadın değerlendirildi. Tüm hastalar TLR2 Arg753Gln, TLR4 Thr399Ile için CC genotipe sahipti. TLR4 Asp299Gly GA polimorfizmi ile TLR3 (c.1377C/T) polimorfizmi arasında, 41. haftaya kadar kendiliğinden eyleme giren ve girmeyen